

SEMĂNĂTORUL

ABONAMENTE:
pentru agric. și funcț. 100 Lei,
pentru autorități lei 500

Director
Ing. agr. M. Georgescu

Redacția și Administrația
Str. Plevnei No. 8 — Siliștra

Anunțuri de tot felul și publi-
cațiuni se primesc la redacție

Cu ocazia Congresului al III-lea, urăm: Isbândă și Spor Federației G-le a Presei din Provincie.

„Semănătorul“

„In ce domenii poate folosi ajutorul particular“

Marele învățat al neamului românesc d. Prof. Nic. Iorga, al cărui nume este de mult universal, a vorbit pentru cei care l-au ascultat, la radio, despre: „In ce domenii poate folosi ajutorul particular. Realismul și simțul practic, cu care pune în discuție această problemă, sunt neegale. Poate tocmai pentru aceasta, răutățile (nu realitățile) politice, au căutat în totdeauna să arate pe d-l prof. N. Iorga, ca pe un om politic, înfășurat într'un nou negru. Adevărul este altul și-l vom vedea mai în jos. Privitor însă la subiectul tratat de D-sa, mă voi referi numai la ce atinge agricultura și anexele ei. Astfel precizez: In nici un domeniu nu poate folosi ajutorul particular mai mult de cât în agricultură. Aci muncesc și fac observații zeci și sute de milioane de agricultori, care dacă sunt canalizate și valorificate prin generalizare, folosesc la raționalizarea domeniului științific agricol și progresul economic al țării. Dar pentru ca să se manifeste ajutoarele particulare **trebuie stimulate**. Aci este nodul vital al chestiunii pe care marele nostru învățat și om de Stat, d-l prof. Nic. Iorga, la precizat. Cu aceasta ocazie, ne aducem aminte că tot D-sa, a preconizat, în guvernarea trecută, cele mai practice măsuri de îmbunătățire

a vieții noastre economice și politice. Dar pentru faptul, că măsurile D-lui Prof. N. Iorga au fost prea radicale și de o simplitate uimitoare, reptilele hămesite ale politicii s'au năpusit asupra bunelor idei ca să le sfâșie. Și care credeți că este

d. Prof. N. IORGA

rezultatul? Nimic. Au reușit doar să le întunece pentru puțin timp. Aceleași probleme însă pe care le-a lăsat nerezolvate d-l prof. N. Iorga, sunt astăzi la ordinea zilei. Care sunt soluțiile de ameliorare? Aceleași pe care le-a propus D-sa, altă dată, cu atâta francheță. Pentru un moment, atât.

Le temps est un grand maître.

Mih. Laur

Al 3-lea congres al presei din provincie.

Se ține loc la Constanța în zilele de 29 și 30 sub președ. d-lui M. G. Ivanov și Secretar G-l d-l V. Molin, cu următoarea ordine de zi: Darea de seama a activității comitet. de direcție; raportul cenzorilor și descărcarea gestiunii pe 1933/1934; ratificarea cooptărilor și federalizărilor; modificarea statutelor F.G.P.P.; Alegerea președintelui și noului comitet de direcție și cenzori; alegerea consiliului de disciplină; aprobarea bugetului.

In ceea ce privește congresul, acesta va da o moțiune asupra: Cursurilor profesionale pentru membrii federației; contractele colective pentru ziaristi și coresp. din provincie; casa de pensii și retragerea ziaristilor, codul presei; Presa populară; Presa românească; chestiunea permiselor pe C.F.R.; Presa din provincie și cenzura; selecțiunea ziaristilor; Casa de odihna pentru membrii Federației; Hartia pentru presa din provincie; Presa și propaganda turistică; Anuarul presei din prov; Eventuale propuneri și comunicari.

După cum se vede, congresiștii vor avea să se pronunțe asupra multor chestiuni interesante și **ie dorim din toată inima: spor și isbândă deplină.** Cu această ocazie, denunțăm tuturor ziaristilor din România că Românii de pretutindeni, colonizați în Dobrogea, au început să fie măcinați de tuberculoza din cauza lipsei de asistență medicală etc. In iarna aceasta vor fi expuși sa îndure asprimea gerului din cauză că Ofic. Naț. al Colonizării și mai ales Durostorul lui Mircea Cel Mare, din lipsa de cai ferate și de comunicație ne timpul ietnei cu regatul, se afla izolat, mai rau de cât coloniile Africane de Metropola.

Incheem, strigând: **Trăiască „Federația G-lă a presei din provincie“**, trăiască mulți ani congresiștii.

„Semănătorul“

De vorbă cu P. C. Protoereu din Turtucaia.

Intr'o dimineață splendidă, în care razele soarelui de abia începuse să pună stăpânirea pe o parte a anfiteatrului, oraș. Turtucaia, am bătut la poarta Protoeriei. De la intrare m'a copleșit un sentiment deosebit de admirație. Curățenie desăvârșită, o grădină, adevărat rai, unde parfumul mixandrelor cu ale garoafelor și trandafirilor se îmbinau, dându-ți impresia că aspiiri sublimul miros al smirnei. M'a întâmpinat însuși. Protopopul C. Manoliu. Acesta n'are nici barbă albă, nici nu este bătrân și te miri cum de „a fost ales“; Este însă de o energie care uimește și stăruitor fără pereche în a ridica tagma preoțească și biserica pe care o conduce. Incepând vorba cu P. C. Protoereu, mi-am dat seama că tot ce spune, este cugețat și din adâncul inimei sale. Pentru aceasta m'am gândit, că redând cele vorbite cu P. C. Sa, deși comit o indiscreție—căci afirm. P. C. Sale, nu-i place să se facă sgomot în prejurul acțiunii ce desfășoară—va servi interesul general. ...Dar să dăm cuvântul P. C. Protoereu de Turtucaia: ...„Mai întâi țin să arăt că pe nedrept, se duce campanie împotriva P. Sf. Episcop, de exemplu ziarul „Birința“ din Călărași. Cine cunoaște îndeaproape pe P. Sf. Episcop al Tomisului, își schimbă imediat ideea. Relativ la Preoții din Durostor, despre care ați vorbit în „Semănătorul“ cred că este necesar să faceți oarecari deosebiri. Ca în toate branșele, elementele sunt și

Pregătirea agricolă a ziaristului profesionist.

Am urmărit cu atențiune, așa zisa pregătire a ziaristului profesionist și precizez că am rămas uimit. Aceasta însă depinde în totdeauna de sensibilitatea ziaristului și de puterea lui de asimilare. Cele spuse mai sus, se remarcă—atunci când cunoști pe ziarist—gradul lui de inteligență și mai ales când îl vezi că este pus în situația de a completa a—deseori atât pe savanți cât și pe cei mai rutinați politicieni. De multe ori am constatat că ziaristiții profesioniști, relativ tineri, care habar n'aveau de chestiunea descrisă, au înfățișat-o opiniei publice, destul de limpede și în modul cel mai agreabil. Desigur aceasta

Ing. agr. M. Georgescu

se datorește în cea mai mare măsură inteligenței ziaristului. Cred totuși că nu este destul. Pentru aceasta, mă voi referi numai la o singură latură a problemei pe care a denumesc „Pregătirea agricolă a ziaristului profesionist“. Pornind de la ideea că țara noastră „este eminentamente agricolă“ se înțelege de la sine că totul se învârteste împrejurul chestiunilor cu caracter agricol, care în acelaș timp au substrate: sociale și politice. Pentru aceasta este necesar ca un ziarist profesionist, care este nevoit a împărtăși opiniei publice, ideile reformatoare ale agriculturii și stării agricultorilor sau cunoștințe generale despre rentabilitatea culturilor etc. să cunoască înăți el, aceste chestiuni, într'o măsură oarecare. Astfel fiind situație, propun: — și sunt sigur că sunt primul propunător.—Să se introducă în programul viitoarelor cursuri de pregătire a ziaristilor profesioniști și conferință despre: „Pregătirea agricolă a ziaristilor“.

Ing. agr. M. Georgescu

Cine nu muncește nu știe ce este odihna.

bune și mai puțin bune. Din fericire în județul Durostor, preoții sunt aproape fără distincție, toți buni. Micile abateri și lipsa de finuță a unora, nu trebuie să întunece, frumoasa și demna conduită (continuare în pag. 2)

a altora. Partea cea mai grea este că preoții stau rău materialicește; salariul este infim, iar vorba că „popa încasează și de la morți și de la viu...“ a rămas ca un crâmpiu de poveste. În Dobrogea, nu se pomeneste așa ceva. Se spune de loturile bisericesti. Dar ce a putut da un lot în ani rai ce ne-a bânțuit? Cred totuși că Episcopia va lua măsuri ca loturile să rămână în folosința bisericilor respective. În ceea ce mă privește, chiar de m'am făcut adios, pentru unii, n'am tolerat nici o abatere respectând principiul: „Toată lumea la datorie“. Și dacă mâine, autoritatea bisericească superioară, găsește că nu mi-am făcut datoria, bucuros voi da rându altauia. Apoi ca să știți, a fi Protopop, însemnează numai datorii fără echivalentul lor: drepturi. Privitor la acuzarea preoților că n'au o activitate extra bisericească, cred că nu s'a făcut un rău. Articolul „Sunt preoți în Durostor“ publicat în „Semănătorul“ trebuie interpretat — după părerea mea — în sensul stimulării preoților iar nici de cum în potriva lor. Un amănunt însă: Pentru ca preoții să desfășoare o activitate extra bisericească, le trebuiesc mijloace materiale și pe acestea, nu le au. Prefectura nu ne dă nici un ajutor iar bugetul județului, n'a luat în considerație interesele bisericești, de la care se cere atât de mult, mai ales aici în Durostor. Ce-i de făcut? Să sperăm în timpuri mai bune. Am mulțumit P. C. Protopop C. Manoliu, și la plecare nu m'am putut obține; i-am cerut o floare și mea dat, o floare albă adică semn de pace între „Semănătorul“ și preoții supărați. Am primit-o bucuros.

M. G.

Probleme învățătorescilor

Salarizare inechitabilă.

Ierarhia este legală și nu sunt pentru unificarea drepturilor independent de pregătirea individului. Asta ar însemna, anarhizarea vieții de stat. Dar, ceea ce mă scandalizează, este salarizarea după categorii.

Învățătorii dela București sunt salariați mult mai bine, pentru că sunt în categoria I (întâia) și salariul este prevăzut cu un indice de scumpete superior indicelui dela Durostor, care este în categoria XII (două sprezecea).

Este nedrept ca orășeanul învățător să fie salariat mai bine decât învățătorul rural, din pricină că:

1) **Munca învățătorului urban este mai mică decât travaliul intelectual depus de învățătorul rural.** Copii dela oraș vin la școală aproape pregătiți, cei dela țară nu știu nici să se închine. Ambilor învățători li se cere aceeași cantitate de muncă. Ei însă nu cheltuesc acelaș cvantum de energie. Similaritate de situație: ambii învățători depun aceeași energie și ambii au aceeași pregătire școală normală.

2) **Ambii sunt ținuți să aibă acelaș procent de cunoștințe.** Și se scandalizează D-l Inspector când vede că învățătorul rural tinde să atingă nivelul intelectual al țaranului. Dar nu se gândește că cel dela oraș are bani mai mulți și poate să-și cumpere cărți științifice, în timp ce, cel dela sat n'are, din pricină că salariul lui este infim. Apoi cel dela oraș, găsește cărți pela bibliotecile publice, în timp ce învățătorului rural nu i se dă posibilitatea să-și formeze nici bibliotecă școlară, deoarece i se reduce, de comitetul școlar județean, suma prevăzută pentru bibliotecă.

Să i se dea învățătorului dela sat, o primă pentru cărți, așa cum se dă ofițerului prima de echipament.

3) Și pentru că veni vorba de echipament, e echitabil ca învățătorul dela țară să primească și o primă de echipament.

Justificarea: Învățătorul „umbă cu căruța, nu cu tramvaiul, prin noroi și în paie.

4) Învățătorul dela țară să primească o primă de educație pentru copii pe care-i trimete la școli ce nu se găsec în localitate. Cred că nu i nimeni împotriva tendinței de ridicare intelectuală, educativă și culturală a copiilor dela sate.

Voiu reveni cu alte motive și alte justificări.

GH. DOMNICA inv.
Doctorand în Fizico-chimice
Model — Ialomița

Alegerea știuleților pentru sămânță.

Avându-se în vedere condițiile de vegetație, în raport cu clima și solul diferitelor regiuni din țară, în urma multor studii, Institutul de Cercetări agronomice a ajuns la concluzie că trebuiesc limitate regiunile în care anumite soiuri se pot cultiva mai ușor și mai rentabil.

Astfel Dobrogea nouă (jud. Durostor și Caliacra) face parte dintr'o zonă mai mare, coprinzând jud. din sudul Munteniei și aprox. 1/2 din Constanța, zonă în care reușește pe deplin porumbul dinte de cal.

Oricare ar fi însă varietatea ce se cultivă, trebuie acordată toată atenția alegerii știuleților pentru sămânță.

Alegerea se face din lan când porumbul este cât mai de timpuriu, bine copt, socotindu-se că circa 40-50 știuleți normal dezvoltati, sunt suficienți pentru sămânța necesară unui ha.

Se aleg plantele cele mai robuste cu caracterele mijlocii ale varietății ce se cultivă, adică: nici prea înalte nici prea pipernicite; cu 1-2 știuleți bine formați cu cozi scurte, bine prinse de plantă. Pentru porumbul american sau „dinte de cal“ (zea Mays Denti formis) caracterele medii ale celor peste 40 varietăți sunt:

Înălțime 3-4 m, știulete 30 cm, 16—20 rânduri de boabe, 1000 de boabe uscate aprox. 400 gr. Se vor alege ceva mai mulți știuleți pentru fiecare ha, ce respectiv trebuie sămânțat în anul viitor, căci după cules se face o nouă triere a știuleților desbrăcați de pănuși. Aceștia trebuiesc: să aibă o conformație, regulată, cu rânduri drepte și complete: coceanul subțire să nu se rupă ușor.

Boabele mari și bine înfipte în cocean, să aibă acelaș aspect la toți ciocălai (sticlos în cazul soiurilor ramânești, făinos în cazul porumbului dinte) și aceeași culoare.

Odata aleși, știuleții trebuiesc bine păstrați într'o încăpere sau magazie, feriți de umezeală, frig, șoareci. Se păstrează mai bine, agățați în mănunchiuri de grinzile încăperii în care se înmagazinează. Pentru început este preferabil să se culegă știuleții din lanuri cultivate deja cu porumb selecționat.

Ioan H. Constantin
absolvent al Fac. de Agr. Iași

Desinițire.

D-l Ing. agr. M. Georgescu, n'a fost nici odată în organizația politică personală a preotului Alexe.

Ziarul „Ogorul“ condus de un bălat de pravălie—intitulat secretar g-l—aiurează când scrie că d-l M. Georgescu a fost exclus din partid.

Precizăm prin urmare că d-l Ing. agr. M. Georgescu a fost și este președintele organizației partidului țărănesc creștin din jud. Durostor, iar secretar g-l d-l Prof. I. Dincă.

Partidul țărănesc creștin, din Romania, cu semnul electoral două cercuri și un triunghi la mijloc, are grupul parlamentar, format din v a j n i c i i luptători: Prof. I. Modreanu deputat de Someș; D-r M. Isăcescu deputat de Constanța; Avocat A. Rotă deputat de Cetatea Albă; Av. Corneliu Ghimbășeanu deputat de Târnava și Adam Ionescu deputat de Valcea; D-l G. Ștefănescu — Goiceanu avocat f. deputat este secretar g-l al partidului și conducător al comitetului central.

Activitatea Sanitară la Acadânlar.

Răspuns D lui „Ciorbagiu“ dela „Viitorul Silistrei“

Insfârșit! Hotărârea de îndreptare a păcatului, care a înmormântat în veșnicie multe vieți de funcționari, a început-o ziarul „Semănătorul“. Fără a elogia activitatea — în toate domeniile — a acestui ziar, afirmăm, că, așa cum se întreprinde, este de o înțelepciune absolută.

Răspund însă D-lui Ciorbagiu care, cu o îndrăsneală caracteristică spiritului vremii, a scris — fără a cunoaște adevărul în cât de relativă măsură — despre dispensarul din Accadânlar.

Și nu s'a ocupat de rolul social pe care ar trebui să-l îndeplinească, așa cum l'a îndeplinit până la finele anului 1930; ci s'a ocupat de „atmosfera“ doamnei D-r M Ungureanu. Nu scriem pentru ce. Fapte sfinte, la activul D-sale de medic al circ. Accadânlar, nu are. Contrarii însă, are multe. Dintre prea multe scriu — de ocamdată — una.

În ziua de 8 Sept. a. c. o căruță cu cai — venită, cine știe din ce sat de pe granița de Sud a României Mari — sta în fața dispensarului, mai bine de o oră, în așteptarea mult lăudatei doamne D-r, care-și „vopsea buzele“ în casă — deși anunțată, — în timp ce în amintita căruță se lupta cu moartea serg instr. Ștefan D tru, șeful postului jand. Emirler, însoțit de un fruntaș și de șeful postului Ciller, Pană N-lae. După o îndelungă și chinuitoare așteptare, d-na D-r apare și pășește în șosea.

Se uită în căruță strâmbându-și nasul. Și fără a mai da alte sfaturi însoțitorilor nefericitului camarad, pe un ton poruncitor le spune, să-l transporte la Silistra, cu căruța.

Eu care asistasem cu adâncă durere în suflet, ca unul ce îndurasem dela d na D r consecințele aceleiași nepăsări, am urmărit-o până în fața primăriei Accadânlar. Lumea se adună în fața nefericirii, din curiozitate instinctivă.

Serg. Instr. Pană N-lae — din îndemnul altora sau poate al său propriu — telefonează la Legiunea de jand. Durostor să trimeată o mașină.

Până să sosească mașina, tânărul militar — tată și soț — a stat în căruța dusă sub șoproanele din dosul căruciumei M. Jecof din Accadânlar, pentru că în localul dispensarului cu 8-9 încăperi,

nu se putea găsi un loc pe dușumea, unde putea fi aruncat și „un serg. instr.“ pe ale cărui buze fluturau moartea și viața în luptă.

A stat aci mai bine de două ore, când d-na D-r a trimis un om al ei, prin care „a dispus“ aducerea căruței la dispensar. I-a dat acum — celui ce nu mai simțea viața — îngrijirile „distinsei sale priceperi“, îngrijiri pe care le-ar fi putut da cu 3 1/2 ore mai înainte.

Atât scriu pentru cei ce trebuie să răspundă, în fața cerurilor și a lumii.

Și mai scriu pentru d-l Ciorbagiu, în ale cărui cute sufletești n'au picurat poate vreodată lacrimile durerii și ale suferinții nemiloase, provocate de nepăsarea cuprinsă în inima surdă a unei oarecare d-ne D-r despre care scrie — simțindu-se pe el — și, crezând că prostiul popor, care piere zilnic și cu zile, îi va da dreptate.

Deocamdată, îi spun lui Ciorbagiu să-și subsemneze șterpele-i rânduri, cu numele ce l-a căpătat din mila nașului, dacă crede că scrie din lumina adevărului real...

Nicolae Soare
Acadânlar-Durostor

* * *

— Mai bine e să ai un adversar loial de cât un prieten laș.

Specula cu lemnele de foc.

Județul Durostor, deși posedă păduri circa 35—37% din suprafața totală, totuși este supus unei specule nemiloase, cu lemnele de foc. Astfel nu mai de parte Direcția Silvică Constanța prin niște ordine, rău inspirate, decretează prețul de 4000 lei vagonul loco pădurea. Această însemnează că socotind transportul, revine circa 0,50 lei kgr. sau 5000 lei vagonul. Cum se poate aproviziona populația săracă și mai ales funcționăria care-și câștigă, cu mare greutate existența? Care sunt criteriile de fixare a prețurilor de către Direcția Silvică din Constanța? Socotim că tratamentul la care este supusă populația din Durostor este cât se poate de vitreg și de injust. Protestăm deci cu energie contra procedeei ultra speculative ale Direcției Silvice Constanța și îi solicităm să înțeleagă că nu trebuie să facă involuntar, jocul speculanților de lemne minoritari, care vând lemnele ceva mai jos de cât prețul exagerat fixat de Direcț. Silv. Constanța. Cerem revizuirea prețurilor la lemnele de foc, conform cu realitate. Jos specula de negustori ordinari!

„S“

DIVERSE

La Silistra în sala Prefecturii din Silistra, a fost organizată expoziția de fructe. Bogăția materialului expus ca: struguri și fructe diferite și aranjamentul, au stârnit o admirație deosebită printre vizitatori. Această expoziție se datorește stăruinței d-lor D-r Pucerea prefect jud. și Ing. V. Ciucă direct. serv. agric.

GH. ȘTEFANESCU—
GOICEANU

Avocat f. deputat

Birou de avocatură și notariat

Str. Sborului No. 7 București

Tib. Progresul“ S. A. R.—Silistra